

Tiistai 18. tammikuuta 2000

26. odottaa, että inhimillisten voimavarojen laatutason edistäminen riippuu tulevaisuudessa tarpeiden ja kasvumarkkinoiden kehittymisestä; vaatii tästä syystä, että tutkitaan tehokkaammin, millaisista erityisvalmiuksista edellyttävistä palveluista on tulevaisuudessa kysyntää sekä tuetaan teknologian siirtoa pk-yrityksiin;

27. korostaa, että on tärkeää kannustaa ohjelmia, joilla edistetään erityistoimin yli 40-vuotiaiden työttömien työmarkkinoille paluuta, koska tämän ryhmän on vaikea mukautua uuteen teknologiaan ja talouselämän nykyisiin vaatimuksiin;

Teollisuus

28. pitää tärkeänä, että varsinkin koheesiomaissa laajennetaan tutkimusinfrastruktuuria sijoittamalla korkeakouluja ja oppilaitoksia niin, että ne palvelevat entistä paremmin kehittymättömpien alueiden asukkaita ja tekevät helpommaksi koulutettujen ihmisten jäämisen kotiseudulleen;

29. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään kestävä aluekehityksen edistämiseksi enemmän huomiota sellaisiin energia-alan ohjelmiin, joissa pyritään energiansäästöön ja investoidaan uusiutuviin energialähteisiin;

Kilpailupolitiikka

30. toistaa jälleen kerran, että kansallisten ja alueellisten ohjelmien on täydellisesti noudatettava Euroopan unionin kilpailupolitiikkaa ja kilpailumääräyksiä erityisesti kilpailupolitiikkaa ja valtiontukea koskevien määräysten soveltamisessa;

*
* * *

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

8. Euroopan unionin alueiden sosiaalinen ja taloudellinen tilanne**A5-0107/1999****Euroopan parlamentin päätöslauselma kuudennesta kausikertomuksesta Euroopan unionin alueiden sosiaalisesta ja taloudellisesta tilanteesta ja kehityksestä (SEC(1999) 66 – C5-0120/1999 – 1999/2123(COS))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kuudennen kausikertomuksen (SEC(1999) 66 – C5-0120/1999),
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta 20. heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2083/93 8 artiklan⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2082/93 asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 4253/88 muuttamisesta⁽²⁾,
- ottaa huomioon rakennerahastoihin vuodesta 2000 lähtien sovellettavista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽³⁾,
- ottaa huomioon, että EY:n perustamissopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaan yhteisön tehtävä on edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa ja poistaa epätasa-arvoa; ja ottaa huomioon yhteisön neljännen naisten ja miesten tasa-arvoisia mahdollisuuksia koskevan keskipitkän toimintaohjelman (1996-2000) (KOM(1995) 381) ja siitä 17. marraskuuta 1995 antamansa päätöslauselman⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 193, 31.7.1993, s. 34.

⁽²⁾ EYVL L 193, 31.7.1993, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL C 323, 4.12.1995, s. 167.

Tiistai 18. tammikuuta 2000

- ottaa huomioon komission ensimmäisen kertomuksen taloudellisesta ja sosiaalisesta koheesiosta (KOM(1996) 542-C4-0016/1997) ja asiasta 19. marraskuuta 1997 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon yhteisön aluekehityssuunnitelman (EUREK) ja 2. heinäkuuta 1998 antamansa päätöslauselman aluesuunnittelusta ja yhteisön aluekehityssuunnitelmasta⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 160 artiklan,
 - ottaa huomioon aluepolitiikka-, liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön ja kalatalousvaliokunnan lausunnon (A5-0107/1999),
- A. ottaa huomioon, että taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistaminen on EY:n perustamissopimuksen 2 ja 158 artiklan mukaisesti eräs unionin tärkeimmistä päämääristä, jota tuetaan luomalla sisämarkkinat sekä talous- ja rahaliitto,
- B. ottaa huomioon, että rakennepolitiikan uudistamisen tavoitteena on ollut keskittäminen, yksinkertaistaminen ja tehostaminen ja että jäsenvaltioilla ja alueilla on nyt enemmän vastuuta,
- C. ottaa huomioon, että yhteisön alue- ja rakennepolitiikka kohdistuu pitkälle aikavälille ja että tämän alan rahoituskehys on pidettävä mielessä,
- D. ottaa huomioon että perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan nojalla syrjäisimpien alueiden kestävän kehityksen tukeminen, kilpailukykyisten innovatiivisten alojen kehittymisen tukeminen näillä alueilla ja niiden kehityksen jälkeenjääneisyyden sekä niiden pysyvistä tekijöistä johtuvien ongelmien lievittäminen ovat taloudellisen ja sosiaalisen koheesion tavoitteen mukaisesti unionin velvollisuus, johon se on sitoutunut,
1. pitää kuudennen kausikertomuksen esittämistä myönteisenä, koska se tarjoaa yhdessä viidennen kausikertomuksen sekä vuoden 1996 ensimmäisen koheesiokertomuksen kanssa kattavan ja yksityiskohtaisen kuvauksen unionin alueiden taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta ja sen kehityssuunnasta ja muodostaa vakaan perustan unionin rakennepolitiikan painopistealueiden suunnittelulle;
2. pitää myönteisenä, että näissä kertomuksissa kuvattujen ja analysoitujen kehitykseen vaikuttavien tekijöiden laatu on parantunut vuosi vuodelta ja erityisesti, että kertomuksiin on sisällytetty myös vaikeasti mitattavia ”pehmeitä tekijöitä” koskeva analyysi; pitää myönteisenä, että tarkasteltavaa aikaväliä on pidentetty, mikä mahdollistaa suhdannevaihtelujen huomioon ottamisen;
3. toteaa, että kertomuksessa viitataan useasti tilastollisten parametrien epätarkkuuteen, ja toistaa pyyntönsä, että edustavien indikaattorien määrittelyä, keräämistä ja analysointia jatketaan erityisen tehokkaasti alueellisella tasolla sekä Keski- ja Itä-Euroopan maita silmällä pitäen; pahoittelee, että yksittäisten tekijöiden vuorovaikutusta ei ole analysoitu, ja ehdottaa, että vastaisuudessa otetaan paremmin huomioon syy-seuraus-suhteen moninaisuus;
4. panee tyytyväisenä merkille, että alueellisten tietojen arvioimisessa on ylitetty laadullinen kynnys, mutta toteaa kuitenkin, että tiedon saamisessa on vielä paljon tehtävää; valittaa kuitenkin sitä, että saari-alueita ja syrjäisempiä alueita, joiden tilanne on monilla tavoin erityislaatuinen, ei ole arvioitu erikseen; pitää tässä mielessä tärkeänä yhteisön aluekehityssuunnitelman toteuttamista tasapainoisen aluekehityksen turvaamiseksi erityisesti Euroopan unionin saarialueilla ja syrjäisillä alueilla;
5. katsoo, että kausikertomuksen kilpailukykyyn vaikuttavia tekijöitä koskeva toinen osa on hyvin laadittu ja tarjoaa kiinnostavia uusia näkymiä Euroopan alueen tasapainoisen ja monikeskisen kehityksen tavoitteeseen ja erittäin hyvän erittelyn Euroopan keskusalueiden ja syrjäseutujen välisistä suhteista kilpailukyvyyn kannalta;
6. pitää myönteisenä, että komission kuudennessa kausikertomuksessa on käsitelty parlamentin viidennestä kausikertomuksesta 29. kesäkuuta 1995 hyväksymässä päätöslauselmassa⁽³⁾ esittämiä, erityisesti kilpailukykyä ja laajentumista koskevia suosituksia; toteaa, että vuoden 1996 ensimmäiseen koheesiokertomukseen on sisällytetty pyydetty analyysit valtiontukien sekä kansallisen politiikan ja yhteisön politiikan vaikutuksista;

(¹) EYVL C 371, 8.12.1997, s. 89.

(²) EYVL C 226, 20.7.1998, s. 42.

(³) EYVL C 183, 17.7.1995, s. 33.

Tiistai 18. tammikuuta 2000

7. edellyttää, että koheesiokertomuksen ja kausikertomuksen yhdistäminen taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevaksi kolmivuotiskertomukseksi ei johda sisällön heikkenemiseen; pyytää komissiota laajentamaan seuraavassa kertomuksessa alueiden kilpailukyvyn analyysia sisällyttämällä siihen myös KIE-maat; pyytää jälleen kerran komissiota tarkastelemaan tarvetta saattaa harmaa talous päivänvaloon ja virallisen talouden piiriin, sillä se vaikuttaa merkittävästi alueiden taloudelliseen tilanteeseen;

8. kehottaa tarkastelemaan laajentumisen vaikutuksia rakennerahastojen jakautumiseen ja on erityisen huolissaan sen seurauksista syrjäisimmille alueille; pyytää komissiota lisäämään seuraavaan taloudellista ja sosiaalista kehitystä koskevaan kertomukseensa luvun EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan mukaisten toimien vaikutuksesta syrjäisimpien alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen;

9. pitää myönteisenä, että useat Euroopan ns. köyhät alueet ovat kehittyneet viime vuosina, vaikka kyse onkin ennen kaikkea alueista, joiden lähtötaso oli hyvin alhainen ja jotka ovat kyseisellä tilastointikaudella hyötynet Euroopan yhdentymisestä; korostaa kuitenkin, että henkeä kohti lasketun BKT:n voimakas kasvu vuosina 1991-1996 (45:stä 59:ään, indeksinä 100) johtuu myös Saksan tavoitteeseen 1 kuuluvien osavaltioiden elpymisestä, ja että ilman niitä kasvu on vähäisempää (56:sta 61:een, indeksinä 100);

10. pitää myönteisenä, että köyhimpien alueiden henkeä kohti laskettu BKT on kasvamassa, mutta pitää huolestuttavana, että tämä kehitys johtuu Euroopassa ensisijaisesti tuottavuuden kasvusta ja ainoastaan vähäisessä määrin työllisyyden lisääntymisestä; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan kehitysstrategiaa laadittaessa asianmukaisesti huomioon hyväksytyjen toimien työllisyysvaikutukset;

11. toteaa, että kansallisella tasolla havaittava suuntaus nimelliseen lähentymiseen ei ole johtanut kaikilla aloilla alueiden todelliseen lähentymiseen; huomauttaa, että erot ovat enenevässä määrin alueiden välisiä ja että köyhimpien ja rikkaimpien alueiden erot ovat edelleen erittäin suuria; pitää huolestuttavana, että työttömyyden kasvu on hyvin erilaista eri alueilla; painottaa sitä huolestuttavaa seikkaa, että 25 pahimmalla työttömyysalueella keskimääräinen työttömyysprosentti on 23,7, kun taas 25:llä työttömyydestä vähiten kärsivällä alueella se on vain 4 prosenttia, ja katsoo, että työttömyyden ja alhaisen tulotason välillä on selkeä yhteys, mikä kumoaa käsityksen työttömyydestä teollisuusmaiden rakenneuudistusprosesseihin kuuluvana ilmiönä; vaatii, että kunkin alueen olosuhteet, kuten pitkät välimatkat, harva asutus ja karu ilmasto sekä erityisesti työttömyyttä aiheuttavat tekijät, otetaan paremmin huomioon; kehottaa ottamaan alueellisen koheesion kansalliset, alueiden väliset ja rajat ylittävät näkökohdat huomioon seuraavissa taloudellista ja sosiaalista koheesiota käsittelevissä kolmivuotiskertomuksissa;

12. korostaa sitä, että alueiden BKT-lukuja arvioimalla voidaan osoittaa paljon monitahoisempia eroja kolmessa keskeisessä kehityssuunnassa, jotka vaativat Euroopan alueellisen koheesion vahvistamista:

- erittäin vahva kasvu jatkuu Euroopan keskiosissa ja siten Euroopan voimakkaimmat keskukset kasvavat jatkuvasti yleiseurooppalaista keskiarvoa nopeammin
- tietyt Pyreneiden niemimaan alueet, Irlanti ja tavoitteeseen 1 kuuluvat Saksan osavaltiot elpyvät, kun taas useimpien Kreikan ja Etelä-Italian alueiden, saarialueiden ja muiden Pyreneiden niemimaan alueiden kasvu on hidasta
- lukuisat tavoitteen 1 ulkopuolella olevat syrjäiset alueet kasvavat huomattavasti yhteisön keskiarvoa hitaammin erityisesti Pohjoismaissa ja Ranskassa mutta myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Italiassa;

13. muistuttaa, että kertomuksessa todetaan työttömyyden olevan 50-prosenttisesti rakenteellista; on komission kanssa samaa mieltä siitä, että laaja taloudellinen perusta on edellytys alueen myönteiselle kehitykselle sekä työpaikkojen luomiselle ja säilyttämiselle; toteaa, että rakennepolitiikassa on keskityttävä elinkeinotalouden kilpailukyvyn ja ekologisesti kestävä kehityksen edistämiseen ja talouteen kytkeytyvän infrastruktuurin kehittämiseen;

14. korostaa, että työllisyystilanne on jäsenvaltioiden eri alueilla niin erityinen, että jäsenvaltioiden viranomaisten olisi kannettava pääasiallinen vastuu työllisyyttä edistävästä toimista; toivoo, että komissio toteuttaa ohjelmansa kansallista politiikkaa täydentävänä lisänä;

Tiistai 18. tammikuuta 2000

15. korostaa, että rakenteellisen työttömyyden torjumiseksi on ryhdyttävä integroituihin toimiin; muistuttaa erityisesti työvoima- ja jatkokoulutustoimien tarpeellisuudesta;
16. muistuttaa pk-yritysten myönteisestä vaikutuksesta työllisyyteen; katsoo, että pk-yritysten potentiaalinen tehostamiseen on kiinnitettävä huomiota ja pk-yritysten palveluja on kehitettävä edelleen; katsoo, että tukitoimet on varojen tehokkaan käytön varmistamiseksi sovitettava yhteen pk-yritysten perustamisen ja yritystoiminnan aloittamisen laaja-alaisen edistämisen kanssa; katsoo, että heikommin kehittyneillä alueilla pitää olla mahdollisuus käyttää kilpailua vääristämättömiä taloudellisia kannustimia yritysten toimintaedellytysten tasoittamiseksi, esimerkiksi pitkistä etäisyyksistä johtuvien ongelmien ratkaisemiseksi siten, että yritysten sijoittumista näille alueille voitaisiin tukea;
17. kiinnittää huomiota siihen, että hallitsematon muuttoliike kärjistää monilla alueilla alueellisia eroja; muuttotappioalueet joutuvat supistumiskierteeseen ja niiden valmis infrastruktuuri jää vajaalle käytölle; samalla muuttovoittoalueille syntyy ongelma peruspalvelujen riittämättömyydestä;
18. korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden on suunniteltava poliittinen strategiansa yritysten taloudellisten tarpeiden mukaisesti erityisesti jos ne liittyvät työpaikkojen luomiseen;
19. toteaa huolestuneena, että tietyt väestöryhmät syrjäytyvät yhä enemmän työmarkkinoilta ja että erityisesti naisten ja nuorten osuus työttömistä on keskimääräistä suurempi; muistuttaa jäsenvaltioita ja komissiota niiden rakennerahastoja koskevien määräyksien mukaisesta velvollisuudesta huolehtia tasavertoisuuden edistämiseksi; tukee komission pyrkimystä integroida näitä väestöryhmiä koskevat politiikat muihin politiikan aloihin; pitää tarpeellisena, että näiden väestöryhmien integraation parantamisen edellytysten analyysiä käytetään tehokkaammin menestyksekkäiden toimintastrategioiden perustana;
20. on erityisen huolestunut siitä, että tutkimuksen ja kehittämisen aloilla vallitsee huomattava epätasapaino; viittaa tässä yhteydessä siihen, että tekniikan ja taitotiedon siirtäminen on tärkeä kannustin yritysten innovaatiotoiminnalle ja edellytys tutkimuksen ja kehittämisen tulosten muuntamiselle innovatiivisiksi tuotteiksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan alueiden välistä tietojen vaihtoa, jotta voidaan varmistaa tieteen ja tekniikan kehityksen leviäminen muille aloille ja edistää sen soveltamista tuotantoon;
21. viittaa tässä yhteydessä erityisesti televiestinnän tarjoamiin mahdollisuuksiin; painottaa, että on välttämätöntä luoda tarvittavat televiestintäyhteydet erityisesti epäsuotuisille ja syrjäisille seuduille;
22. pitää "pehmeiden tekijöiden" merkitystä kasvolle ja työllisyydelle erittäin tärkeänä; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että rakennepoliittikka vaikuttaa myönteisesti kansallisten hallintojen tehokkuuteen; pitää tässä yhteydessä komission valvonta- ja seurantatehtävää erittäin tärkeänä;
23. muistuttaa jälleen kerran paikallisten ja alueellisten viranomaisten, vapaaehtoissektorin ja toimijoiden merkityksestä alueellista ja sosiaalista epätasapainoa purettaessa; pitää rakennepoliittikan kumppanuutta koskevia ohjeita myönteisinä; korostaa institutionaalisten ja sosiaalisten verkostojen merkitystä kilpailukyvyille; muistuttaa, että rakennepoliittikka on vaikuttanut myönteisesti yhteistyökäytänteiden luomiseen;
24. pyytää komissiota parantamaan jäsenvaltioiden ja hakijamaiden alueiden välisen yhteistyön oikeusperustoja;
25. korostaa, että yhteisrahoituksen mukainen yhteisön rahoitusosuus johtaa ainoastaan hitaasti taloudellisen ja sosiaalisen epätasapainon purkamiseen; pyytää komissiota arvioimaan huolellisesti jäsenvaltioiden toimintaa alueilla, joille myönnetään varoja rakennerahastoista, ja huolehtimaan tinkimättä valvonnan; pyytää jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että tukikelpoisilla alueilla toteutettavat rahoitustoimet tai poliittiset toimet tukevat ja lujittavat tavoitteena olevaa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta;
26. huomauttaa, että talousarvion vakauttaminen on menestyksekkään talous- ja rahaliiton sekä Itä-Eurooppaan tapahtuvan unionin laajentumisen välttämätön edellytys;

Tiistai 18. tammikuuta 2000

27. pyytää jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole antaneet riittävää luetteloa tukialueista, tekemään sen välittömästi, ja pyytää komissiota arvioimaan pikaisesti uudella ohjelmakaudella (2000–2006) tuettavia alueita koskevat toimintaohjelmat kuudennen kausikertomuksen tuloksien perusteella ja tekemään kaikkensa, jotta tukikausi alkaa viivästyksittä;
28. pitää valitettavana sitä, että komissio ei mainitse kuudennessa kausikertomuksessaan, että kalatalous on tärkeä tekijä monien alueiden taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä ja tarvitsee edelleen omiin erityispiirteisiinsä perustuvaa aluepolitiikkaa, jotta se voi myötävaikuttaa tehokkaasti unionin alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesioon;
29. kehottaa puhemiestä toimittamaan tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

9. EY:n perustamissopimuksen entisten 85 ja 86 artiklan soveltamissääntöjen uudistaminen**A5-0069/1999****Euroopan parlamentin päätöslauselma komission valkoisesta kirjasta EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamissääntöjen uudistamisesta (KOM(1999) 101 – C5-0105/1999 – 1999/2108(COS))***Euroopan parlamentti, joka*

- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan⁽¹⁾ soveltamissääntöjen uudistamisesta (KOM(1999) 101 – C5-0105/1999),
 - ottaa huomioon 18. heinäkuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta Euroopan yhteisön kilpailupolitiikan vertikaalisista rajoituksista⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 9. helmikuuta 1999 antamansa päätöslauselman komission XXVII:stä kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 15. huhtikuuta 1999 antamansa lausunnot ehdotuksesta neuvoston asetukseksi perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin annetun asetuksen N:o 19/65/ETY muuttamisesta ja ehdotuksesta neuvoston asetukseksi perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan täytäntöönpanosta annetun asetuksen N:o 17 muuttamisesta⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon asiasta 22. syyskuuta 1999 talous- ja raha-asioiden valiokunnassa järjestetyn kuulemistilaisuuden tulokset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 160 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A5-0069/1999),
- A. katsoo, että kilpailupolitiikka on sosiaalisen markkinatalouden perustekijä,
- B. katsoo, että toimiva kilpailupolitiikka edistää eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä,
- C. katsoo, että toimiva kilpailupolitiikka on etenkin myös kuluttajien etujen mukaista, koska yritysten välinen kilpailu pakottaa tarjoamaan jatkuvasti parempia ja edullisempia tuotteita ja palveluja,
- D. katsoo, että nykyinen järjestelmä kilpailua koskevien Euroopan yhteisön sääntöjen toteuttamiseksi on pysynyt lähes ennallaan siitä alkaen, kun se otettiin käyttöön yhteisön alkuvuosina, huolimatta siitä, että olosuhteet ovat muuttuneet voimakkaasti,

⁽¹⁾ Nykyisin EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artikla.

⁽²⁾ EYVL C 286, 22.9.1997, s. 347.

⁽³⁾ EYVL C 150, 28.5.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ EYVL C 219, 30.7.1999, s. 422 ja 424.